

Obsah čísla:

Úvodník.....	1
Výtah z jednání staršovstva 8. 1. 2026.....	2
Jaro Křivohlavý: Tajemství úspěšného jednání.....	4
Kdo MŮŽE, TEN MAŽE – A POMŮŽE.....	6
Vzkaz bratru Hanuši Härtelovi.....	8
Čtyřicet je číslo plnosti.....	9
Kalendář na únor 2026.....	12

Nejsem žádný teolog a hlas mám trochu hovězí. Proto chvíli trvalo, než mi došlo, že téma tohoto úvodníku Soutterainu na únor se samo nabízí. To téma mi je docela blízké a vlastně o něm čas od času přemýšlím.

Přesto jsem si trochu musel zagooglovat, jak to vlastně je s pústem, který začíná popeleční středou (letos 18. února) a končí na Bílou sobotu (4. dubna).

A protože jsem trochu sebestředný, tak budu psát o tom, jak to s pústem mám já. Právě ze stejného důvodu mi otázka půstu často – nebo spíš občas, proudí hlavou. Půst je pro mě kýžený stav, kdy si odepřu věci, které krmí moji sebestřednost. Nebo to není sebestřednost? Třeba to je jen přirozená touha po pohodlí, požitku, chuti, zážitku, vášni. Vlastně věci, na kterých není nic špatného. Ještě jinak: jsou to věci, které jsou dobré potud, pokud je člověk jako živočišný druh – nebo jako individuum, dobrý. Proč je to ale tak palčivé? Celou duchovní historií světa – napříč kontinenty a náboženstvími se táhne téma vědomého odpírání si toho příjemného.

Otázka půstu ve mně vyvolává nějaké napětí mezi tím, co je ve mně sebestředného a požitkářského, a potřebou se toho zbavit. Proč mám potřebu se toho zbavit? Protože na konci dne, kdy jsou všechny požitky uspokojeny, mohu cítit prázdnotu. Ještě jinak: uspokojení požitků není pro mě zárukou pocitu vnitřního naplnění. Je ale zárukou naplnění to,

kdy si pústem něco z toho odepřu? Myslím, že odpověď je jednoduchá. Když se nastavím tak, abych v odepření požitků (pústem) našel naplnění a cestu – k sobě, k duchovnu, k jiným lidem nebo k Bohu, tak je tam najdu. Opačně to neplatí. Není podle mě možné si říct, že se budu cítit být vnitřně uspokojen a naplněn tím, že si dopřeji všechny požitky světa.

Je v tom ale i kámen úrazu. Mít púst na poušti je jednoduché. Když jsem byl na treku v Sinajské poušti, pocit pústu jsem zažíval velmi intenzivně – a užíval jsem si ho. V poušti mě nic od pústu nerušilo a neodvádělo/nesvádělo.

Jak ale v běžném světě termínů, v životě provozu, shonu, lhůt a povinností najít vůli, časoprostor a energii na to, soustředit se na púst? Je to těžké, přetěžké ale zároveň krásná výzva k vlastnímu růstu, posilování vlastní vůle a duchovní integrity. Ta cesta je podle mě cíl. Stejně tak jako cesta pouští byla cíl.

A ještě to má pro mě jeden rozměr, trochu méně duchovní, ale stejně aktuální. Podle mě je „celosvětový púst“ a „všelidské omezení“ vlastně jediná cesta k tomu, jak může na planetě Zemi přežít příroda, potažmo my. Mám pocit, že problém globálního pústu přesahuje možnosti individua.

To je ale jiné tématko než 40ti denní púst před Velikonocemi. Pěkné postění přeji!

Jan Holub

Výtah z jednání staršovstva 8. 1. 2026

- schválení využití sborových prostor neziskově (10. 1. Kohoutovi, 18. 1. bohoslužby korejského sboru)
- schválení výměny kazatelen s Martinem Sabo z FS ČCE Strašnice v neděli 1. 2.
- schválení termínu mimořádného staršovstva jaro – 18. 4.

- schválení termínu výročního sborového shromáždění – 22. 3.
(po bohoslužbách se křtem Noah Prethero)
- schválení termínu setkání u pomníku škpt. Morávka – 15. 3.
- schválení termínu svatební oslavy Markéty Petříčkové a Davida Nadrchala – 12. 9.
- pořádání masopustního oběda pro celý sbor – 15. 2.
- program setkání o Velikonocích 2. – 5. 4.
 - čtvrtek - sederová večeře, 18:00
 - pátek - kající bohoslužby
 - neděle s VP
- jednání staršovstvo – čt. 9. 4.
- celocírkevní sbírka na bohoslovce a vikariát z 25. 12. činila 9 720,- Kč.
- rozhodnutí o podpoře sbírky pro Alianční týden modliteb (+ Divoké husy) – 18. 1.
- schválení závěrečné zprávy ke grantu 2024 - 25 pro Naše pěvce od MČ P6 Šestka kulturní
- informace o zamítnutí žádosti Našich pěvců o grant MČ P6 pro rok 2026
- schválení navýšení odměny pro hosty na kazatelně na 1 000,- Kč
- rozhodnutí o zakoupení aplikace Sborová kancelář pro kartotéku, pro inventarizaci, tisk štítků na obálky a jiné ekonomické agendy

Příští řádná porada staršovstva: **5. 2. 2026 v 19:00**, své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Petru Hejlovi (ideálně e-mailem).

Jaro Křivohlavý: Tajemství úspěšného jednání

Vydalo nakladatelství Grada v r. 1995.

Tato knížka, nevelká, co do počtu stránek, se řadí do zlatého fondu sociální psychologie. Proto si dovoluji zde na ni se vstupem do dalšího roku - a právě v této naší nové době roku 2026 - upozornit.

Prof. Křivohlavý se na katedře psychologie profesně specializoval již koncem 60. let na pracovní psychologii a v jejím rámci zejména na etické otázky jednání s lidmi. Tomuto tématu věnoval i svou půlroční studijní cestu do USA v roce 1995 - do země zaměřené na osobní podnikání. Tedy v době vykoření naší společnosti na cestu svobody a demokracie.

Zajímal se zejména o otázky souvislosti snahy o co nejlepší pracovní výkon - přinášející užitek nejen sobě i celé společnosti - o to, jak se lidé na úrovni zaměstnavatelů i vykonavatelů práce na různých úrovních výrobního i nevýrobního procesu k sobě chovají. Zda je to styl bez ohledu na ostatní nebo způsob přímočarý, zaměřený pouze na svůj cíl, či něco jiného.

Je to knížka faktografická tím způsobem, že jednotlivé sekvence úvah jsou zkoumány a podloženy fakty, doloženými rozvinutými zkušenostmi v podnicích různého typu, úrovně prosperity i velikosti. Je nejen přehlednou informací o tomto oboru, ale současně i podrobným výkladem užitečnosti zdánlivě jednoduché metody maticového srovnávání. Prakticky poukazuje na možnosti modelového pojetí různých vztahů mezi dvěma jednotlivci či skupinami v oblasti osobní i pracovní i ve vztahu k hodnotě výkonu. Jsou to hodnoty, na něž nás obrazně i symbolicky upozorňuje Kniha Knih.

Co je na těchto rozborech nejzajímavější, je utříděný rozsah souboru jednotlivých základních zkoumaných faktorů, které mapují doslovně vše, co přispívá nebo brání úspěšnému jednání na různých úrovních

pracovního i sociálního procesu. Samotný oceněný a vyhodnocený úspěch je měřítkem celé škály uplatněných hodnotových přístupů, postupů i fází procesu.

Dozvídáme se jaké strategie volit k dosažení co největšího možného zisku. Např. zda má smysl se zajímat o problémy spolupracovníků a vytvářet pozitivní klima mezi nimi, nebo zda je výhodné při vytváření jakýchkoliv hodnot se v první řadě zajímat o to, aby kolega byl spokojen se svým podílem na zisku, i zisku osobním.

Ukazuje též jak významným prostředkem pro potvrzení situace je právě maticový rozbor a zobrazení problému. Umožňuje totiž zobrazit význam úhlu z něhož problém posuzujeme.

Názvy některých kapitol:

- Co je třeba dělat, aby jednou nastoupená kooperace vydržela.
- Falešné představy o našem mluvení. Desatero falešných představ o tom, jak spolu mluvíme.
- Cesta od mého promluvení k tvému pochopení.
- Člověk je vybaven souborem možností příjmu informací.
- Člověk je schopen globálního chápání a intuice.
- Člověk je schopen emocionálního prožívání - citů.
- Závěr: Kdy je naše jednání úspěšné.

Prof. Jaro Křivohlavý nás na počátku vzniku našeho Klubu poznávání a tvořivé harmonie v počátečních letech 21. století i se svou milou paní navštívil a měl zde krásnou promluvu na téma Vyprávění o životě.

Čest jeho památce!

Poznámka: Dle mých informací je knížka k dostání v Antikvariátu Avion v Liberci, a Antikvariátu Čejka v Praze 5. Jsou však k dostání i další knížky autora na podobná témata.

S přáním úspěšného a osobně hodnotného vstupu do dalšího roku všem čtenářům přeje

Jaroslava Slánská

Kdo MŮŽE, TEN MAŽE – A POMŮŽE

aneb jak náš sbor už 10 let připravuje jídlo pro potřebné

Mazání chlebů je jedna z těch nenápadných sborových služeb, kterými náš sbor pomáhá venku. Asi tušíte, že se několikrát do roka ve sborové kuchyňce sejde skupina dobrovolníků, aby společně připravila jídlo pro lidi, kteří ho potřebují – pro lidi bez domova, ale i pro ty, kterým v jejich rozpočtu už mnoho nezbývá.

Do už zavedené akce přípravy jídel pro potřebné jsme se zapojili zhruba před deseti lety. Impulz přišel díky Lence Ridzoňové, která tehdy u nás působila jako farářka na částečný úvazek.

Nejprve polévka, potom svačiny

A tak se pár sester začalo cca 4× do roka scházet v naší kuchyňce a „vařit“. Zprvu se vařila polévka, která měla hlavně v zimních měsících nejen nasytit, ale i zahřát. V létě se potom chystaly svačiny, kdy se každému strávnickovi připravily dva krajíce řádně namazané. Jídlo jsme vozili ve stanovený den do parku před Hlavním nádražím, tam na nás již netrpělivě čekali strávníci.

Změnu přinesla epidemie covidu a opatření magistrátu, kdy už se jídlo volně strávníkům nepodává. Od té doby předáváme svačiny prostřednictvím spolku Naděje.

10 let, více než 40 společných příprav a více než 3 tisíce nasycených

A tak již deset let v postupně se obměňujícím týmu kuchtíků, mazačů, či doručovatelů občasně přispíváme touto službou k nasycení lidem bez domova.

Celá akce je součástí širší seniorátní iniciativy „Polévky a chleby“, do které je v tuto chvíli zapojeno 19 evangelických sborů (a kromě nich také například radotínští husité nebo křesťanské společenství TaCesta). Lukáš

Kalina, který iniciativu koordinuje, popisuje její praktické fungování: „Dnes jsme *de facto* rozdělení do dvou skupin. Jedna skupina připravuje ve středy v létě chleby, v zimě polévky a ty pak doveze na Žižkov, kde se rozdávají. Druhá skupina připravuje chleby, které pak vozí do nízkoprahového denního centra Naděje u Bulhara poblíž pražského Hlavního nádraží.“

A dodává, že velkou silou akce je „spousta lidí s odhodláním a vytrvalostí udělat něco pro druhé“ – a také požehnání, bez kterého by se to prý tak dlouho dělat nedalo. A dlouholetá „mazačka“ Martina Študentová na otázku Proč je ráda, že je náš sbor do akce tak dlouho zapojen říká: „Proč mi to dává smysl? Církve by se měly starat o potřebné, přeci.“

Velmi děkujeme všem, kdo se v posledních letech podíleli na organizaci, nákupu, mazání i dopravě chlebů. Zároveň budeme rádi za každého dalšího, kdo se přidá.

Na každý termín hledáme vždy 5–6 dobrovolnic a dobrovolníků. Pokud byste se chtěli zapojit, ozvěte se prosím během února Báře Novosadové nebo Martině Jílkové.

KDY BUDEME PŘIPRAVOVAT CHLEBY V ROCE 2026

Zapojte se s námi do přípravy svačin pro potřebné. Příprava proběhne v následujících termínech – vždy v pozdějších odpoledních hodinách (přibližně 16.00):

- 18. března
- 22. dubna
- 3. června
- 18. listopadu

Martina Jílková a Bára Novosadová

V textu byly využity citace z článku „Polévky a chleby“ (Český bratr 9/2025)

Foto: Martina Jílková

Vzkaz bratru Hanuši Härtelovi

Návrh uspořádání prostoru za kazatelnou v naší modlitebně v souterrainu se mi líbí.

Svým významem propojuje Stůl páně s vitrážemi.

Spojení krásného dřeva a kovu upozorňuje na důležitost pevnosti slova a význam tohoto propojení zvláště přivítání a přijetí nového života při křtu i Večeři Páně.

Také vztah dřeva a skla je krásný - upozorňuje na křehkost, která tyto významy provází.

S pozdravem Jaroslava Slánská

Čtyřicet je číslo plnosti

(Naši pěvci zpívají od roku 1986)

„Danieli, hlavně ať nezpívají!“, reagoval spontánně jeden nejmenovaný dejvický presbyter na oznámení tehdejšího faráře Daniela Henycha, že se mládež bude podílet jednu brzkou neděli na bohoslužbách. Ano, bylo to tak: dejvická mládež nebyla - řekněme - příliš zpěvavá.

Mládež sice zpěvavá nebyla, ale hudbu měla ráda. A tak se stalo, že se jednou vypravila na koncert vynikajícího sboru Canticum sacrum, který fungoval při Evangelické teologické fakultě, a koncert ji tak nadchl, že zatoužila mít ve svém mateřském dejvickém sboru něco stejně úžasného. Dcera faráře právě dostudovala Hudební fakultu AMU, a tak mládež rozhodla: ty to povedeš.

Byl vypsan „konkurz“ do všech hlasových skupin, povinnou skladbou byla písnička s velkým rozsahem „U panského dvora náš Vitoušek orá“. A 19. února 1986 se konalo anonymní řízení za plentou (prostěradlem), kterého se zúčastnili nebojácní mládežníci. A představte si: všichni splnili podmínky konkurzu a všichni byli přijati!

Na prvou zkoušku sboru měla začínající sbormistryně Lydie připravené sladké Mozartovo Ave, verum corpus. Jenže, jak se ukázalo, čtyřhlas byl utopie. Co čtyřhlas, i dvojhlas.... Dobře, změna programu: prvním nastudovaným „dílem“ byla nakonec jednoduchá středověká písnička v unisonu „Ó chlapci milí, dcerušky“. U jednohlasů zůstalo po několik následujících měsíců. Když se zdálo, že se sbor „vypracoval“, přinesla sbormistryně krásné čtyřhlasé Agnus Dei ze znovuobjevené Chříbské mše Carla Ferdinanda Pohla. Nadřeli jsme to, a dokonce zazpívali při bohoslužbách. Když jsme pak po mnoha letech tuto nahrávku poslouchali, pravil jeden z pěvců: „To mi připomíná ten vtip, jak říká dirigent orchestru: 'Pánové ta skladba je v H dur a má pět křížků, prosím, hrajte tam aspoň dva!'“

Začátky byly po „umělecké“ stránce krušné, ale všechny spojovalo nadšení a přátelství. I když ne vždy všechny souzvuky ladily, panovala ve sboru hezká atmosféra: A to bylo pravděpodobně to hlavní, co sboru pomohlo překonat krušné začátky a proč i další nově příchozí zůstali.

Když se díváme zpátky na těch skoro čtyřicet společných let, tušíme, že to bylo hlavně Boží požehnání, které nás podpíralo a podpírá. Láska k duchovní hudbě, to, že každý je tím kamínkem, ze kterého se pak složí barevná mozaika hudebního díla, to je silný důvod být a zpívat spolu a moci vytvářet něco krásného. Pěvci za ta čtyři desetiletí uskutečnili stovky vystoupení jak při bohoslužbách, tak na koncertních pódii. Koncertovali také mnohokrát v Německu, dále v Anglii, Francii, Švýcarsku, nahráli několik samostatných CD a na několika dalších spolupracovali, zpívali pro Český rozhlas i BBC, pro Českou televizi, účinkovali ve filmu Jan Hus....

Čtyřicet let je číslo plnosti. Znamená to „čtyřicet a dost“? Končíme? Zatím to nemáme v plánu, i když pěvci už nemohou používat původní podtitul „sbor mládeže“. Malinko se ten průměrný věk zvýšil. Ale chuť a nadšení zůstávají a věříme, že i Boží požehnání bude s námi i nadále. Soli Deo gloria!

láh (psáno pro sborník ČCE Dejvice 2025)

Naši pěvci srdečně zvou na koncert, který se koná ve středu 11. února v 19:00 v dejvické modlitebně.

Uslyšíte průřez tím nejkrásnějším, co pěvci za léta své existence zpívali – skladby J. D. Zelenky, A. Dvořáka, J. B. Foerster, a především imaginární Missa „Ex corde devoto“ („z vděčného srdce“). Koncert doprovodí výstavka ze života pěvců, která bude k vidění v Komenského sálku.

Koncert ke čtyřicátému výročí pěveckého sboru

NAŠI PĚVCI

V podání Našich pěvců
a Lucie Novákové Urbanové (varhany)
zazní imaginární **Missa "Ex corde devoto"**
a skladby J. D. Zelenky,
J. B. Foerster a A. Dvořáka a dalších.

Řídí Lydie a Filip Hanuš Härtelovi

Sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Z. Wintra 15,
středa 11. února 2026 v 19:00.

Kalendář na únor 2026

Bohoslužby 9:30	1. 2. VP	Martin Sabo
on-line na:	8. 2.	Saša Jacobea, bohoslužby s dětmi
dejvice.evangelnet.cz	15. 2.	Saša Jacobea
/line-vysilani	18. 2. v 18:00	Saša Jacobea, Popeleční středa – večerní ztišení
	22. 2.	host
	1. 3. VP	Saša Jacobea

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik-_Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30 – 20:00 (5. 2. Střešovice, 12., 19. a 26. 2. Dejvice)
Nejmenší děti + rodiče:	čtvrtek 5. 2. v 9:30 – 11:30
X-cátníci	úterý 10. 2. v 19:00, téma: „Samota a opuštěnost“ (info: Martin Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středa 18:30 – 20:30
Zpívání Diakonie Stodůlky	pátek 27. 2. Saša Jacobea v 9:15 – 10:15
Obcování	pondělí 23. 2. v 19:00, téma: –bude stanoveno– (info: Andrea Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30 – 16:30
Klub poznávání	čtvrtek 12. 2. v 9:30, téma: bratři Čapkové (Jana Kohoutová) čtvrtek 26. 2. v 9:30
Staršovstvo	čtvrtek 5. 2. v 19:00
Ostatní	26. - 30. 1. farářský kurz (PedF UK) 7. 2. Deskohraní (pražský SOM) 11. 2. v 19:00 Naši pěvci koncert: Missa „ex corde devoto“ - ke 40. výročí založení pěveckého sboru 12. - 15. 2. Běžky nebo pěšky (v Křížlicích, pořádá pražský SOM) 16. - 20. 2. studijní volno Saši Jacobea 15. 2. Masopustní neděle, sborový oběd

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu
je v neděli 15. 2. 2026. Číslo vyjde asi 22. 2. 2026.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
 Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 739 246 347 (Markéta Petříčková, sborová sestra), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: **salár =101**, Jeronýmova jednotka =102, personální fond=103

